

mam, adhuc hodie repetebant, illa controverti non posse quod actus, qui fuerunt per Archidiacum expleti post presentatam inhibitionem Reverendissimi Nuncii Coloniae; nam ne inferiores sibi auditum aperiane de facili contemnendi inhibitiones superiorum, dicebatur, quod illi actus erant revocandi per viam attentatorum maxime quia causa fuit per signaturam commissa in Rota cum expresa facultate purgandi attentata; unde ne contemptus Superioris inultus remaneat, censetur causa devoluta etiam quod attentata commissa cor, dicta prima instantia, Rota coram Greg. dec. 9. n. 10. idique Add. & in Leonid. Attentatorum 7. Febr. 1695. cor. R. P. D. meo Pio.

Venit contra premisum urgore, vila est responsio data in decisione Reverendissimi D. mei Decani, quod nempe Abbatia jam deferuerat item introductam in Tribunal Nunciaturae, & caufam ex integro, seu tanquam in prima committi obtinuerat in nostro Auditorio perinde, ac si primum judicium inchoatum non fuisset. Unde cum predicto judicio per novam introductionem alterius omnino independentis renunciata censeatur, necessario dicendum est, renunciatum quoque fuisse attentati in illa causa commisis, sed potius, extincta lite per voluntariam illius defensionem, extinta etiam remanerint attentata, cum illa fine lita non datur, Rota dec. 1. n. 14. cum seq. par. 2. divers. & dec. 170. n. 8. rec. & lita defensa, attemata non revocentur, Rota decib. 76. de appell. in antiqu. & coram Seraph. dec. 77. n. 12. coram Alexand. VIII. dec. 170. n. 16. vel denique rationabiliter erat, quod quatenus decernenda esset eorumdem attentatorum purgatio, illa petere a judice sperto, iuxta auctoritates adductas in decisione, que reverdebit, §. Procedere enim.

Non obstante, quod per signaturam data fuerit facultas purgandi attentata, quia ista censetur tributa quod illa attentata, que de facto existunt, & de jure purgari debent, Rot. cor. Crelc. dec. 1. de res. & coram Burato dec. 77. n. 3.

Minus subfistere vila est secunda species attentatorum, que dicebantur commissa ab Archidiaco, pendente recurso ad signaturam; nam quod ista pariter placuit responso data in praecedenti decisione, quod post expeditas litteras citatoriales, illae non fuerunt debito tempore reproductae, sed post annum; ideoque non poterant tamdiu ligare manus. Archidiaconi, quia ex omniis illarum reproductione probabilitate credere potuit, Abbatiam illis nonnulli; unde fatus est, quod in agente concurrat bona fides, & justa creditus, ut attentata non veniant relinqua, iuxta tradita per Lan. cedula de intent. lit. pend. par. 2. cap. 4. Instr. 27. per tot. de Luca de judic. dec. 18. sub n. 16.

Aproposito eo quod suffragari valeat commissio causa simplieri obstanta a signatura, quia cum aliis exerciti per Archidiacum non praefereant, nisi meram continuationem in possessione, & exercito propriis iurisdictionis, potuit illa continuare ipsam ullo timore attentatorum, quia qui continuat, non attenat, & nemo debet per solam introductionem litis sua possessione privari, ad tradita per Post. de manut. obser. 1. num. 61. & Rota post ipsum dec. 219. n. 2. & dec. 222. n. 8. & cor. Cefeo dec. 14. n. 13. & dec. 107. n. 4.

Non relevante, quod recursus inter postus ad signaturam cadat super ipsa possessione exercendi actus iurisdictionales in controversia Ecclesiis, quoniam ad istum effectum requiritur; quod continuatio sit specialiter prohibita, & inhibito emanaverit ipsam continuationem; unde cum Archidiaconus non fuerit specialiter inhibitus, & iste ab eo ministerio judicis possessionem suam continuauerit per viam privatam, & propria facultatis, negari non potest; quin, ita continuando, nulla committit attentata, ut ultra relevantem, observat Rota coram Cetrio dec. 405. n. 8. cum aliis seq.

Et ex his etiama subfistula remanent attentata, quae in ter-
8 tia specie confidantur, quoad illos actus, qui fuerunt exerciti possit introductam in Rota, quia cum super istis non emanaverit, ut supra dictum est, specialis inhibitus, & in alia decisione hodie emanata coram me comprobata, fuerit manutentio favore Episcopi, ejusque Capitali, & Archidiaconi, consequens est, ut illi actus circumferantur non debent per viam attentatorum, quia quoties clare constat ne non iure petentis, potest iudex se abstineat ab anteriori circumferentia, ut dictum fuit in Compositiana Parochialis super attentatis 25. Junii 1696. & 28. ejusdem mensis 1697. coram me, & comprobata decisio, qua revidebitur, §. Ex qua distinctione.

ria, seu Locorum montium 14. Junii 1697. §. primo, cor. R. P. D. meo dell' Olmo.

Non relevante exceptione spolii iterum deducta ex eo, quod cum Valerio fuerint adjudicata nonnulla bona, nihilominus illa fuerunt postmodum illicite occupata per Bartholomeum; nam presupposito etiam spolio ad formam resolutionis emanatae coram me sub die 4. Juli 1696. denou placuit reponsum iam data in decisione que revisetur, quod stante diversitate causarum, talis exceptio non impedit, quod minus Bartholomaeus potuerit novum judicium promovere super consequtione crediti omnino diversi, iuxta doctrinam Jo. Andr. in c. frequens sub n. 5. vers. non tamens contra cum de res. spol. in 6. quam comprobata Rota apud Posit. de subbst. dec. 88. n. 2. cum seq. & in rec. dec. 512. n. 5. par. 14.

Diversitas vero causarum refutare vila est ex istem que deducta sunt per Valerium; nam si quoties fuerunt ab isto repetita annue prestatio, quas sibi loco alimentorum reseruaverat in instrumento donationis, toties tui a Bartholomeo per viam exceptionis opposita compensatio pensionum; & tunc ista non fuit admissa in illo judicio aedeo privilegiato, ne tali potest negari alimenta, ne-

3 3 care videatur ad tex. expref. in l. in ea, c. de compens. ibiqui glo. & scribentes cum aliis pluribus relatis per Surd. de alim. tit. 8. prizil. 53. num. 7. & Berfan. de compens. cap. 2. qu. 7. numer. 1. cum seqq. negari non potest, quin ea, que fuerunt a Bartholomeo deducta tanquam reo, non possint modò ab ipso proponi, induendo personam Actoris; tandem magis quia in posteriori sententia fuerunt reservata iura agentis pro pensionibus; unde haec nova actio, novusque modus agenti omnino distinctus, & separatus a primo, excludit quacumque dependentiam, pro qua inducenda simultanea, & copulativa requiritur non minus identitas personarum, quam rei, & actionis, quarum utraque deficit in casu presenti, ad tex. in l. cum queritur, ff. de except. rei judic. Menoch. de arbitr. cas. 317. n. 8. Gaill. obser. 32. n. 31. lib. 1. & Rot. 5 in rec. dec. 130. n. 32. cum seq. par. 16. & hanc diversitatem demonstrat quoque commissio super unione causarum, que necessaria non fuisset, si usque ab initio extitisset illarum conexio, & dependencia.

Nec dicatur, quod admissa etiam diversitate causarum adhuc Bartholomeus impeditus remaneret ab agendo in diverso judicio, quia ipsolum ab ipso commisum fuit violentum, & attentatum; nam procedendo cum auctoritatibus in contrarium allegatis, illa debet intelligi cum distinctione, quam originaliter tradit Abb. in c. 2. n. 2. vers. licet articulus de ordin. cogn. ut nempe exceptio spoli repellat agentem in diverso judicio, quando contra illum competenter interdictum unde vi, vel actio furti, vel vis bonorum raptorum, cum ipsa expulsa, vel ablativa; fecus tamen est, quando adhibito judicis ministerio, prot ut hic, ipsolum processit vel ex defectu citationis; vel ex incompetencia actionis, vel aliam, quia tunc non datur contra spoliamenta hac exceptio cum privilegio adeo exortanti, ut comprobando doctrinam. Abbatis firmavit Affid. dec. 19. sub n. 3. & optimè Rot. dec. 718. & dec. 721. utrobique n. 1. cum seq. par. 1. divers.

Minus relevat alia exceptio defectus via executivæ; quia quidquid sit, an obligatio cameralis, comprehendat Palatum, ejusque pensiones, satis est, quod nostrum Auditorio communicate fuerint facultates Aud. C. ut vigore statuti urbis lib. 1. c. 88. procedi possit executivæ etiam pro pensionibus Palatini existens extra urbem, quia in ordinatioris attendit statutum loci, in quo penderit juri dicuum, ut in puncto tradit Jo. Baptista à S. Severino in l. cunctis populis num. 107. Cod. de Summ. Trinit. & Fide Catol. ubi notabiliter inferit, quod si in loco judicii statutum dat viam executivam publico instrumento non praemissa citatione, habet locum etiam in instrumento confecto extra territorium, quia iudex tenetur facere executionem secundum statutum sui, & non loci contractus, Leo de prepar. judic. par. 1. prepar. 9. n. 1. & Rota in rec. dec. 512. n. 6. par. 3. & in Avenion. Bonorum 26. Januar. 1671. §. Non tercia, cor. bo. me. Alberg.

Sublati his, que verlantur circa ordinaria judicis, facilius submovet vila fusa ea, que recipiunt justitiam de cisionis; nam praemissi, quod non minus impugnabatur à Valerio resolutio pensionum, quatenus impedimentum praeficitur Bartholomeo, ne uti possit res Palatii sibi contingente; tota itaque defensio erat super eo, quod ipse judicialiter requiritur a Bartholomeo, expressè declarat. Decis. ad Thostr. de Luca Vol. IV.

ratio d' esser pronto di restituire quello farà di giustitia; idem 10 quia inferrebat non teneri ad solutionem pensionum, quia tanquam dominus rei adhuc non divisiva poterat habere in qualibet parte Palatii, iuxta celebrem decisionem Moped. 13. de locat. & conduct. cum aliis in decisione que revidebitur, §. minis relevat.

Sed quam debile sit hoc objectum, appareat tam ex sententia R. P. D. mei Caprara condemnante Valerium ad evacuationem controversie Palatii; quam ex appellatione ab ea interposita, ejusque adhæresione usque ad annum 1694. Unde si Valerius in sequelam hujus sententiae Palatium non dimisit, & illud semper consumacaliter retinuit in tanto tempore intervallo, attendi non meretur illa verbalis obligatio, di restituire quello farà di giustitia, 11 quia est contrafacto, ad text. in l. cum in plures, §. locator. ff. locat. Rot. cor. Zarat. dec. 10. n. 34.

Quo vero ad secundam partem dubi respiciuntur liquidationem pensionum, quamvis exhibita fuerit uniformis relatio peritorum de confetu partium electorum, qui deponunt, ex Palacio subditivo in plura appartamenti, & officinis retrahit posse juxta morem regionis anno f. 200. nihilominus quia talis relatio impugnabatur à Valerio, & ex antecedente divisione ejusdem Palatii sequuta usque de anno 1618. inter quatuor fratres de Vecchiarello tunc existentes constabat unicuique portionem liquidatam fuisse in annuis fc. 40. D. voluerunt potius amplecti hanc conventionem, quia cum careat omni suspicione, & magnis probabilis videatur, quia in locationibus cum tot personis faciens ad augendam quantitatem annorum fuit. 20. posset dari caus. quod semper aliqua portio, vel dislocata, vel inexacta remaneret; idem pro nunc liquidarun pensiones in annuis fuit. 160. pro quibus erit relaxandum mandatum, dempta tamen non pars deliberaata ad favorem Valerii; ut constat ex ipso instrumento deliberationis, quod cum faciat probationem probatam, hoc unicè attendi debet ad probandum id, quod fuit in deliberatione comprehensum.

Et ita utraque &c.

R. P. D. MOLINES.

Romana Censu.

Luna 4. Martii 1697.

ARGUMENTUM.

An mandatum executivum licet executioni demandatum non obstante exceplivative, valeat extra Tribunal A.C. pro summa debita substitueri, & in gradu appellationis mandatum in actione executiva per A.C. ex caula legatis relaxatum possit confirmari, vel potius aliud ex integrum debeat relaxari.

SUMMARIUM.

- Q Uoties virtute mandati excessivo facta fuit execu-
tio, non potest in gradu appellationis pro parte retrahari, sed in totum ei rescindere nata.
- Limitatio in Tribunali A.C. in quo de fijo mandata excessiva quantumvis executioni demandata substituerit pro summa vere debita, & n. 6.
- Observantia free fysus habet vim legis.
- Inutiles circuitus sunt rejecandi.
- Permittendum non est, quod partes super una eadem que republibus litibus pergraveni.
- Executione excessiva non retrahatur in totum, si mediante deliberatione conjuncta non sit.
- Precipue si res, super qua executione facta fuit, commodam patiatur divisionem.
- Judex appellationis, in determinanda validitate, vel invaliditate mandati, attendere debet fysum judicis a quo.
- In causis legatorum Rota denegat viam executivam licet causam ad ipsam devolventur à Tribunali A.C. de cuius fysus legitatis tribuitur via executiva & num. 12.
- At si causa fuerit executio, illam non retrahatur, sed approbat, & fysum Tribunali A.C. minime redatur, & fysus & 13.
- Idemque fysus quoque app. robat, licet executione facta non fuerit, diu mmodo signata rescriberit cum clausa, sit exequendum.

DECISIO XV.

In terminis decisionibus emanatis coram me in hac causa sub die 27. Januarii, & 5. Iunii anni præteriti, refutatum fuerat, procedendum non esse ad ulteriora in executione mandati, alias per A. C. relaxati pro summa scut. 2440. favore Joannis Antonii à Sancto Petro contra D. Principem Sabellum, & successivè exequunt super quibusdam locis montium, ob ipsius mandati execusitatem ex publicis documentis justificatam; in praesenti tamen testa causa disputatione, prævio recessu à decis. D. conferuntur, procedendum esse ad ulteriora quoad summanent. 1940. veré debitum.

Ratio resolutionis fuit, quia eti^m de juris rigore, quem amplectitum nostrum Tribunal, mandata executiva, contineat clarum, & liquidum excussum, quantumvis satius modicum, remaneant in totum nulla, quies, propt*er* hic, processum fuerit ad actualiē ipsorum executionem, ad ut a iudice appellatio*n*is in totum retractari, nec pro summa vere debita subiuncti debent, juxta theor*e*. Bartol. *in fin.* *in fort.*, *S. Cenut.* *ff. de condit.* indebet. & millies respondit Rota, & signanter coram Ludovis. dec. 19. n. 1. ibique Adden nu. 4. coram Cavall. dec. 8. 4. n. 2. coram Duran. dec. 3. 8. n. 3. Bich. dec. 39. mu. 2.4. & dec. 44. num. 1. coram Card. Cero, dec. 12. 1. n. 1. & seqq. & dec. 147. nu. 3. coram edem, & dec. 889. nu. 3. & 4. coram Ubago, & in recent. dec. 359. nu. 8. par. 1. & dec. 412. nu. 4. par. 5. dec. 172. nu. 1. & 15. par. 11. dec. 207. n. 3. dec. 302. mu. 9. par. 14. dec. 81. mu. 3. par. 15. & dec. 601. mu. 15. par. 8.

Nec movit exemplum legatorum, pro quibus obiciebat, quod licet Auditori Camerae tribu*r* at vim executivam juxta non iuram Angli, quia tamē Rota sequitur contraria iuram Alexandri, ut neminem latr*at*; idcirco in gradu appellatio*n*is a mandatis Auditori Camerae, etiam cum illius facultatibus, & cum clau*sula* *Sic et exaudientur*, denegat

Attamen de veterato, itylo Auditoria Cameræ in casu
presenti ad inferioris deducenda observando, mandata re-
laxata pro summa indebita, quantumvis essent executio-
ni demandata, adhuc non retrahantur in totum, sed subdu-
cto Executio reformantur pro summa verédebita, ut de itylo
testantur Salust. Tiber. in praxi judicaria, five de modo li-
cendii in caufis, qua coram Auditoriis Cameræ agitantur,
lib. 1. cap. 36. nro. 1. & melius nro. 4. vers. Mandatum, Scacc.
de fent. & re judic. gloss. 1. qu. 1. ms. 37. Scannard. de vi-
tia. Carterat. lib. 3. cap. 8. ms. 32. Rot. der. 86. ne. 8. Posth. de
Carterat. lib. 3. cap. 8. ms. 32. Rot. der. 86. ne. 8. Posth. de

Quo eo magis procedunt in casu praesenti, attentis duabus specialibus circumstantiis, quarum altera est, quod executio, de qua est ferme, fuit tantum crepta, sed non consumpta, quia caso cum in illius dampnum dici possit istam, aut verum spoliu caufatur, sed res in eodem flatus exsiftit, adeo ut debitor abque juris hui detrimet, fol-
vendo summam debitam valeat ab executione se libete, utique facilius intrat reformatio mandati quoad summam vere debitan, ut bene, ac punctualiter obseruat Poith,
de subbishi. *infel.* 50. *muner.* 504. Rever. Padri Dom. Mafer-
ti, *leg. Atav.* & *Emilia* *libr.* 1. *cap. 2.* *numer.* 64. & 65.
Rota in *praeallegat.* *decif.* 86. *numer.* 7. *cum sens.* & *decif.*
619. *numer.* 9. & *sens.* *par.* 18. *recent.* Altera vero quod ea-
dem executio facta fuit in re patiente commodam divisio-
nem, unde nimis aquum, & rationabile est, illam in to-
rum non retrahere, sed quod summam vere debitam sub-
finire, ut diringendo causum executionis personalis indi-
viduat a reali dividua, tradit Scannari. *vistit.* *carcerat.*
libr. 3. *§.* 10. *numer.* 32. ubi testatur de stylo Auditoris Cam-
erar. **Rota** *Lucent.* *decif.* 265. *impreff.* apud Balduce. *ad conf.*
Roman. *numer.* 20. *tome.* *quarto* Card. de Luca *de dot.*
dig. 58. *numer.* 9. & *de judic.* *dig.* 36. *numer.* 21. ubi, quod
prefatus stylus A. C. concurrens relatis duabus circum-
stantiis, a moderno tempore cepit etiam observari a signa-
tura iustitia.

Quod autem in hac hypothesi servandus veniat aquitatus stylus Auditoris Cameræ, & non rigorosus nostri tumaverint, non inferrit Rosa stylum, quies in his casibus procedi debet executive, iuxta clausulam, s. Q. E. que præservat viam executivam, allegando plus res.

res auctoritates, inter quas *decis.* 1412. coram Seraph. in cuius hypothesi licet ageretur de indebeto, pro quo de jure agendum est via ordinaria, niboliminius quia causa erat delegata Rota cum claufula, s. *Q. E.* responsum fuit pro illius executione, atque ex hac ratione pluries a modernis temporibus Rota in hujumodi causis legatorum, eidem cum claufula, s. *Q. E.* delegatis, respondit pro mandato rotum executione, & in specie in Urbevetana Dots 9. Febr. 1693. & *S. Etiam bona in fine*, cor. bo. me. Emerix Jun. Decano, & in Camerini. Pecuniaria. *Venit 1. Junii 1693.* *S. Minima vero*, & in Romana Associationis ejusdem anni s. fin. cor. R. P. D. Pio, & in Camerini. Primogenitur 10. Junii, s. *primo*, cor. eodem: Ex quibus colligitur, quod oppidum exemplum legatorum, potius quam adverterit, faveat opinioni, iuxta quam modo tenet Rota, quod quotiescumque agitur de confirmandis mandatis relaxatis a. A. C. servandis veniat stylus, qui in ipsis Tribunali paf- sim, & fine ultra hastatione obliteratur, quia revera ex hoc non infringitur stylus nostris Tribunalis, cum sufficiat, quod obliteretur in mandatis, que ab eodem relaxantur.

Instrumento accollationis debitorum Guidobaldi, id est utrope ex actis non iustificata, tentante nomen non meratur, quia hoc procedit, nisi postea iustificetur, cum non verius in illis causibus specialibus, in quibus tentatio ex eidem est iustificata, utrope in exigendis, & tententia ex communicationis; nova enim iustificatione non fit, ut tentatio prius iusta ex tunc post iustificationem efficiatur iusta, sed ut tententia qua ex tunc erat iusta, licet non appareret talis daturat, Seraph. *dec. 701.* *nu. 3.* unde sufficit instrumentum accollationis productum deinde fusse cor. R. P. D. meo Caccia.

Jutitia vero carundem jam probata in praecedentibus instantiis elucevit inspecto instrumento accollationis, cuius virtute Arnaldus effectum fuit principalis debitum dd. frumenti, ac si ab ipso percepti fuissent, vel ad corundem restituitionem a principio se obligasset, Eminentiss. Ot-thob. *dec. 64.* *nu. 13.*

Nec obstat, quod dicta accollatio fuerit corresponditiva ad donationem unius verselani omnium bonorum, & praerediti dipti praevar, favore ejusdem in notabili parte; unde juxta secundum corollarium, castare etiam, & resolvarum d.

oblivetur in mandato , quo ad codicem relaxandum .
Quare ex predictis omnibus resolutum fuit , mandatum ,
de quo est scriptum , reformandum esse , & procedendum ad
ulteriora pro dicta summa verè debita scit . 164 . quo facta
calculo remanet liquida , subductis pensionibus domus ori-
ginariorum debitorum , perceptis à Joanne Baptista à S. Petro ,
Patre Joannis Antonii Actoris , nec non scut . 404 vigore
Sac. Montis Pietatis , de quibus latè differunt in prima de-
cifione hujus cause 27. Januarii 1696. §. Ex iuribus .
Et ita utraque parte informante &c.

R. P. D. HERVAULT.

Perusina Accollationis.

卷之三

PRINTED IN U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE.

ARGUMENTUM.

Justitia sententiae quo calu posuit ex novis iuribus iuricar ut sit confirmanda, ad declarationem disc. 36. & disc. 40 Card. de Luca de judic.

S U M M A R I U M.

- 1 R Estituto in integrum absque leſone non datur.
  - 2 Mandaſtum preſentium ex protifeatione emissa ad verius citationem camereſ.
  - 3 Ac etiam ex expenſis in caſa factis.
  - 4 Sententia juſſificari debet ex eiſdem artis, aliaſ confirma-ri non potest.
  - 5 Declara, ut procedat in terminis egidiāna, & ſenten- tie excommunicationis.
  - 6 Secus in aliis, in quibus poſteſt cum nono juribus per viam confirmationis procedi.
  - 7 Accollatioris tanquam principaliſis debitor reputatur.
  - 8 Propter evitacionem non reſolutorius correſpectiva obligatio, ſi bona evida non ſint confideturabilis quantitatibus.
  - 9 Verba uniuersa omnia comprehendunt.
  - 10 Verba uniuersalia omnia comprehendant.

DECISIO XV

Domiini censuerunt, non confitare de causis restitutionis in integrum adverius sententias condemnantes. Arnaldu, uti accollatiorum omnium debitorum Gobaldus, ad restitutionem fructuum ab hoc perceptorum ex quadam prædio sito in Castro Corciani, ad quod Joannes Baptista immitti obtinetur, ob illarum validitatem & justitiam, quibus concurrentibus cessat laeso, que est fundamentum restitutionis in integrum. *Rot. decr. 19. m. 2. a. 18. rec.*

Adversus validitatem refutantem ex revolutione actuum, juxta vulgatam decisionem Verali, frustra obicitur defectus mandati in Procuratore, qui pro rea in judicio comparuit, quia cum ille gesserit plures actus judiciales, protestando nihil fieri, nisi ipso tanquam legitimo procurata.

protestantem inimici huius, non ipso tanquam legitimo procuratore citato , & demum solvendo etiam expensas pro mandato de manutencendo in possessionem dicti Praedii , ab ipso expeditus , ex his omnibus procudulbrio resultat prasum- ptum mandatum sufficiens ad validitatem judicii , ut ait
Rot. dec. 495 . n. u. 1. & seq. par. 5. rec.

Decis. ad Theat. de Luca Vol. IV

Frustus in judicio immisionis debentur tuncmodi à die productionis jurium, non verò a die introducendi iudicii.

2 Non dicitur quis in mala fide ex promoto judicio constitutus , nisi ex juribus partis ejus malum jus dignoscere possit .

3. In principio petitionis hereditatis fructus veniunt usque ad principio, declarata, ut nro. 4.
 5. Admissio ad causam adhuc sive iuribus colligantibus retro-

8 *Decisiones sunt de stylo supponendæ.*

P E C I S I O X V I

D'iputata judicialiter interfata successione R.P.D. Lan-
nii inter Monasterium S. Annae Urbis ex personis
eius monialibus Scholasticis, & Placide defuncti Praetali
fororum, Bernardum Evangelistam, & Jo. Baptistam Theodo-
rianum, licet in 5. gradu cognatos, tamen vigore renun-
ciationis foros prædictas excludere prætententes, median-
te concordia inter has tres partes sopita, prædicta conten-
tio non tamen extincta remanit, nam postmodum ad trans-
figentes coadi ut remanit fuerant item iudicialem subfinire
adversus Monasterium S. Scholasticæ Reatis, quod ex per-
sona eius monialis Prudentia de Sanctis in 5. parte gradu
conjuncte ad causam admitti obtinuit, cumque tam accu-
rato proposito utique ad 5. instantiam, ut in causa obtinuerit fibi
confirmari inimicioneum in praecedentibus reportatum.

quod tempus proxime debet retrocuri iudicatio interfata
est, licet subseuenta de anno 1673. præcipue cum talis ad-
missio fuerit adhaesiva iuribus colligantium, non verò eo
rundem exclusiva; unde eò magis intrare credebat retro-
traditionem quod omnes effectus, per ea que firma ha-
bentur in decr. 399. m. 1. coram Peña, & decr. 450. m. 1. s
part. 14. recent.

Retro traditio enim locum habere potuit ad effectum,
ut Monasterium S. Scholasticæ fecerit ad sua, & transfactio-
nes medio tempore initæ illi non obsecuntur, nunquam tamen
ad effectum constitundi colligantur in mala fide, & induc-
tum obligacionem restituunt fructum; hancen non
prius indui valuit, quam à die purificazionis conditionis
documenti videlicet exhibiti super competenter interesse, ut
bené declarat decr. 32. coram Vbag. m. 4. & seqq. nam ultra
6

Hoc negotio ad plenam signaturam iterum devoluto, licet praeditum. Monasterium S. Scholasticae conferunt fusi scribiri, sine prejudicio quad immisionem, tamen dictum fuit quod fructus, alteri qui ad legitimam executionem procederet, milieque injuncta tali cognitione ad illius formam dubitavi in hodierna audiencia, An, pro quo tempore, & prava summa fit procedendum ad legitimam executionem, & D.D. responderent fructus deberi a die 27. Martii 1675, ad rationem fructuum locorum monasteriorum, invenimus, ut docet Sylvanus, conf. 9.7.21. hoc est perpetuum, quod conditio nunquam retrahitur in praedictum alterius, cui ex ius legitime quo situm, Burfatt, conf. 45. no. 17. Surd, conf. 328. no. 2. & 89. cum alii in Eugubina pecuniaria 28. Januarii 1686. §. nullum partetur ad finem, cor. bo. me. Benincasa.

Cum enim super debita in genere fructuum restitutione nulla adeset inter partes controversia, quæ sola cedebat circa tempus, & modum, videlicet ad quantum rationem defensum calculandi; justè à predicto tempore dictum fuit definitivæ legalis assistentia, sed ex eo, quia agniti fuit intemperantia hujus articuli cognitio, ut in deci fine dicitur. m. 11. c. 3. & 14. quæ cum subsistens vita fuerit D.D. in audiencia hoierat ex superioribus firmatis, merito transfruerunt cum fundamento predictis. dicitur. 32. n. 4. per rot. hic inutiliter non rependit. 7

Nec subsistit in facto, quod Monasterium S. Scholastice veniret ad caufam adherentio[n]e juribus colligantim, cum potius ad eorum exclusionem, ut pro rata coequalis fuc-
cessione[us] ejus moniali tangentis, venisse apparet, non levem diminutionem quantitatiam caufando in illis, ut in *d. dec.*
32. coram Vhg. *nn. 1.* quæ de stylo nostri Tribunalis sup-
ponenda est, prout alia dixit Rota, signanter in *dec. 495.*
nn. 7. par. *18.* & *dec. 134.* *n. 16.* *par. 19.* recent.

Quod clarus in casu nostro procedit, in quo Monasterium S. Scholastica non fuit simpliciter admisum ad causam, sed cum solita claustralia, *debet de interesse*, de quo cum non fuerit doctum, nisi sub die predicta 27. Martii 1675. licet admisso ad causam per decennium praefecisset, *codem summo Monastiali S. Anna nro 1.* hinc quoque non constitui itidem, & his litis conforibus de qualitate iurium monasticalium S. Scholastica, ut possent concludere rei sue, numquam in mala fide existit, id posuisse ad effectum restitutio-
nis fructuum ex hoc iudicio immisionis, Barbosi, in *l'Inventario* nro 8. & *C. de rei vindic. Garz. de expens. & melioratione* cap. 6. n. 3. & *cap. 23. n. 13.* Card. de Luca de *judice* disc. 29. n. 14. *probabilibus videtur*, & tradunt Dux mus-
peritis relati, principiū stante aquiecentia tam longi tem-
poris ad alias admisiones ad causam in Monasterio S. Schola-
stica. *Auctor. Ror. in d.d. 226. nro 2. & 2. part. 18. recent.*
Ex ita utraque &c.
R. P. D. MOLINES.
Bononien. evictio[n]is super fructibus.
Lan. 10. Martii 1698.
A R G U M E N T U M.
Fructus an debeantur à die morte litis, vel usque à princi-
pio, quando nempe orta fuit actio, ad ornatum disc. 39.
Card. de Luc. de *judic.*
S U M M A R I U M.
I O Bligatus de evictione, ultra restitutio[n]em pretii rei
evicti, et iustitiae ad omn[is] id, quod interest rem co-
dam non sufficit.

- Et præcisè tenetur ad fructus quos emptor percepisset, & num. 6.*
- Et pro eis datur remedium possessorum, si evictio expresta promissa fuerit sub hypotheca bonorum.*
- Ab eo autem die idem fructus debentur, quo evictio sequitur.*
- Si fructus petantur uti accessori ad aliquod subiectum, si tamen tangunt appetitores rei in iudicio deducuntur, non debentur, nisi ad die motu litis, si petantur tangentes, uti accessori ad subiectum deputata, condamnabuntur.*

Quia theoria hac verissima in suis terminis non potuit ullo modo applicari in praesenti, in quo à principio usque ad finem hujus caue patitur actum fuisse interdicto postfessorio immisionis, non autem iudicis ordinario petitionis hereditatis, ut ex monitorio per Evangeliam de immittendo, seu manuteneendo in postfessionem, expedito *summario Monasterii S. Scholastica* na. 3, ex commissione ipsius Monasterii admissionis ad causam, dicio *summario* na. 8. & demum ex sententia immisionis ad eum favorem lata per Romanum Turonen, in subfrequentibus instantia deinde confirmata, *d. summario* na. 9. & in his interdictis postfessoriis frudens non debet, nisi à die tantum mota litis, non juris est, & sanctum habetur in *I. interdicti ff. de interdicto fru ex postfessorio*, *ff. de interdicto fru ex postfessorio*, *ff. de interdicto fru ex postfessorio*.

quam sors principialis & principaliter debita, condonatio sit etiam ante motam litem.

7. *Frudis us legatorum non debentur, nisi à tempore morte limita, ut na. 8.*
9. *Quando frudis petuntur tanquam sors, opus non est inquirere, an intercesserit mors, mala ve fides.*
10. *Denuntiatione mollescitur, non requiritur ad effectum constitutandis moras, ac in mala fide venditorem, ut tentatur ad frudem, sed ut judicium in se assumat, & denunciantem defendat.*
11. *Quoties actio sui iuriis competit, etiam emissa denuntiatione mole tamquam frudis petuntur a die crisi ioris.*
12. *Denuntiatione mollescitur omnia, quando emptio pre-iudicialis non fit, & na. 12.*

DECISIO XVIII

Postquam per geminas decisiones conformes editas die prima Junii 1696. & 9. Decembris proxime clausa, resolu-

resolutum fuit coram me, dandam esse R. P. D. & aliis
fratribus ad Aldrovandini immisum sonem pro consequen-
tia à D. Duce Bozzoli evicione honorum *de Fratte*, In-
sisterunt de more fratres prædicti pro causa expeditione,
& quamvis domini illam quoad punctum principale immis-
sionis indulgenda esse non haeserent; quia tamen Acto-
res ad formam sententia latæ in prima instantia ab Audi-
tore Generali Bononiæ, expulso labefacta fructus rei evictæ;
idcirco consulti suspensa causa expeditione super immis-
sione ad effectum consequendi evicitionem, demandarunt
domini, ut specialiter disputaretur super fructibus honorum
evictorum: quare concordato inter partes particulari dubio,
An, & a quo tempore fructus deberent? eoque in ho-
dierna audiencia proposito, responsum dederunt, illos debe-
tam irrumperem debuisse, item usque ad ejus obitum sub-
stentavit, indece cesare videat astuprum bonæ fidei;
omnis ambigenti ratio submota, fuit ex nostri Tribunalis
distinctione in hac materia recipitima, quod aut fructus
petuntrum, ut accessori ad aliquod subiectum, seu clariss.
tamquam appendices rei in iudicium deducatur, & tunc fruc-
tus non debentur nisi à die moteti; aut fructus petun-
trum tamquam fons principalis, & principaliter debita, &
tunc condemnatis fit etiam ante motam item, ex difi-
minis ratione, quod primo casu actio pro fructibus profici-
scitur ex malâ fide, & ex mortali, in qua constitutur is
qui rem indebet possidet; in secundo vero casu actio pro
fructibus oritur ex alia precedenti obligatione, velex con-
tractu, seu aliojus legitimo fonte; unde, ut illa expe-
riari valeat, fact est, quod commissa sit stipulatio, ut post

Nitebantur eorum suffragia in eo, quod cum ex fundamento deductis in utraque præminata decisione, clara resularet obligatio D. Ducis præstabilis controversum evitacionem, tam ob exprefsum Ducis Annae Mariæ ejus Matris, & Adtricis stipulationem, quam ex ipsam natura contractus, ad eum partem succumbentem super hoc puncto ulterius audire non posse, hinc propter quemadmodum concessa fuit immixtio ad bona D. Ducis ad hoc, ut fratres evitacionem pax reintegrante per pretio rei evitatis, sic ea itidem denegari non posse vistum fuit ad effectum se satiscendi de fructibus, qui ex bonis evitatis percipere potuerint, si evitatio fecuta non esset, ex ea indubitate juris propositione, quod obligatus de evitacione, illiusque hæredes, & successores, ultra restituitionem pretii rei evitatis, tenentur ad omnem id, quod interest rem evitatan non fuisse, id est, ut explicat Paul. in lib. 3. de commiss. ff. rem rati. haber. quantum stipulatum obstat, & lucrari potuit, textus sunt aperte in l. evit. i. l. venditor. ff. de evit. sibiens. l. s. controversia. l. final. non dubitatur, C. ed. l. Titulus cum decederet, s. fin. ff. de ad. emp. & tradunt Covar. var. resol. cap. 17. lib. 3. in prim. Marchef. var. resol. lib. 2. cap. 79. n. 5. Mangil. de evit. q. 179. n. 1. Guzman. ed. tr. q. 13. n. 68. Mart. Medic. dec. Sen. 43. n. 3. Rota dec. 2. n. 22. cor. Coccin. Serph. dec. 661. & 787. n. 4. & in recen. dec. 320. n. 2. var. 10. 290. nu. 10. part. 15. dec. 41. nu. 1. & dec. 502. nu. 6. part. 18.

dec. Cardin. Paleotti la 689. lib. 3. part. 3. divers. & alterius Platii, que est apud Marchef. de commiss. part. 2. fol. 5 mibi 206. perpetuo tenut Rota, *as in decis.* 1116. coram Cardin. Seraphino, coram Pamphil. dec. 596. nu. 10. plesiissime, & more suo magistraliter coram Merlini dec. 385. n. 3. & dec. 663. nu. 6. cum *q. 6*. quam prima est repetita in recent. dec. 180. part. 7. & ibi etiam dec. 99. prima n. 14. part. 8. dec. 384. nu. 5. part. 12. quæ emanavit in eadem causa decisi Merlini, & dec. 246. nu. 3. part. 17. & tradunt etiam distinguendo, ut supra, Cancer. var. resol. cap. 16. nu. 9. p. 3. Add. ab Bur. dec. 46. & 298. lib. C. Add. ad Pamph. d. dec. 592. nu. 17. Grat. d. j. c. 206. n. 18. Spad. conf. 105. n. In judicio autem evitacionis, in quo verfamus, fructus non veniente tamquam accessoriis, & appendices rei evitatis; sed tamquam fors principalis, & principaliter debita jure actionis prærogantias tam ex stipulato, quam ex natura contractus, cujus vi vigore passus evitacionem consequi debet omnius id, quod eius interest rem evitatan non esse, ad eum reintegrari debeat, nedum de pretio rei amissi, sed de omnibus damnis, & interesse, quæ ob rei evitacionem fuisse necesse fuit, & quidem sequè principaliiter de uno, quam de alio, fine illa distinctione preti ab interesse, in modo ipa pretii rei evitatis una cum damnis, & interesse facie causa erogatio comprehenditur à jure sub demandata totali reparatione eius, quod interest, ut deprehenditur ex testibus superioribus allegatis, & hanenar ex dicta l. 1. contro-

Prout in simili habemus, quod licet fructus legatorum non debeatentur, nisi at tempore morsa; ad text. in. 3. in princip. ff. de uir. l. Titia Sezo, f. Ujuraz, ff. de legato. 2. z. & l. 4. C. de uir. nibilominus cum fructus legato ipso continentur, idest cum res specialiter cum fructibus, & commodis medi temporis relatafci, tunc sine illa morsa fructibus venient restitundi, ex ea ratione videtur credit Papinian. in l. cum unius 10. §. 1. ff. de aliment. & cibar. legat. ibi: Tunc moram exploravi oportet, cum de usiris fiduciam possit, non de ipsi fiduciam, & latias hæc, aliaque iura allegando exornas Leotard de uir. q. 19. n. 7. Unde aequaliter, quod quoties fructus debeatentur non tam

Cumque is, qui patitur evictiōnem, p̄fatum dāmmūn amīssioñis fructūm subire cogatur à die, quo evicteñs item iñstituunt, hinc pariter extra dīcimēn manet, quād ab illo die fructūs eidē excolvi debant ab eo, qui ex sp̄lūtati, vel ex natura contrādictiōe fe obstrinxerit, cum & ubi ipſamē die, qua res evicteñs, oriągat actio de evictiōne p̄r refectiōne dāmmūnorū, dīct. leg. s. non dūtatur, Cod. de cōvīl. Bart. in l. eleganter in princip. ff. de pign. ad. Guzman. de evict. in prosm. n. 11. aliañnam pñctus evictiōnem non confequerit totū id quod ejus interest evictiōne fecutam non suffit, ut definint p̄misiō regulae textualeæ.

4 quam ulfrā, sed tamquam deducti in stipulationē, vel ex alio iuris legitimo fonte per viam actions, tunc tempore reſecti debant tamquam fors principali, ſepofita quibet libatoñ fidei, moraue indagine, & in ſpecie omifis ambiguis, quād fructūs, qui veniunt nomine dāmmūnorū, & intercedunt in actione evictiōnis, debantur tamquam fors principali, ab ipso inquirendi, an interceſſerit mora, malave fides, ſolemniiter refpondit Rota, recedendo ab antydecider decifis, dicit. 28. n. 22. par. 4. recent.

Evidūlū irrelevanteñ vīsum fuit confugium ad defēdūm denunciatiōis moleſtiaſi. Quia hujūmodi iñti-
mationē iura non exigunt, ut obligati de evictiōne

Proindeque nullam promeruit animadversionem asserta bona fides, in qua veritas dicebatur D. Dux Bozzoli ab anno 1656, quo secura fuit evictio, ad diem moti praesentis iudicij pro confecutione damnorum, & interfice: nam poshabito, quod in iudicio evictionis agitato Venetis, Ducissa Anna Maria illius mater vocata fuerat, in modo usque tunc praevidentis infortunium ejusdem evictionis successivis temporibus adverterit ipsam tamquam de evictione obligata inquit iusta non exigunt, ut obligatus de evictione constituantur in morta, & mala fide, ob quam per confequentes teneantur, secuta cum effectu evictione, rei evictae, tamquam ejus appendices, cum & in modo obstatam omissionem totaliter actionem evictionis denegat, ita quod neque ab evictionario repeti valeat mutum pretium, requiratur tamen molestiarum certioratio; ut is, qui teneat de evictione, utpote magis concivis, & in strictu jurium rei traditis, iudicium in se assumat, ac determinat.

10 nunciantem defendat, ad test. in l. emptor. 8. & in leg. si controversia, Cod. de evid. cap. final. de emption. & vendit. & latè Guzman. de evid. q. 4. nu. 1. & per tot.

Quare quicquidcumque actio evictionis competit, etiam omisita denunciatione molestarum, ut in sepius, ea patiter experiri potest pro damnis, & interesse, ac per consequens pro fructibus rei evitanda fine eadem molestarum notificatione, ut colligitur ex infinitis auctoritatibus, in quibus non obstante omisitione denunciationis firmatur fuit, paucissimum agere potuisse tam pro pretio rei evitanda quam pro damnis, & interesse, & in specie ex Ale. conf. 63. n.17. & lib. 6. Rota cor. Coccin. dec. 27. n.1. & 3. & dec. 39. n.8. men. & N.10. par. 5. tom. 1. & dec. 162. muz. 2. & seqq. par. 8. & passim in aliis.

Quod autem in nostra hypothesi evictio deberetur, non obstante defectu denunciationsis molestiarum, aiebandomini supponendum esse, cum praesens dubium, concernens folios fructus fuerit hodie disputatum, suppositis decisionibus canonizantibus in genere debitum evictionis. Neque in propositionibus causa, licet accertimis, unquam ad dudum fuit tale asumptum defectus intimationis molestiarum ad excludendam evictionem; & quidem jure merito, quoniam revera ex duabus eis validis rationibus necessaria non erat prædicta intimatio, quarum altera est, quia, ut supra testigimus, Duciſa Anna Austria moderni D. Ducis Bozzoli erat citata, & affixens in judicio evictionis, & adverſus eamdem opponentem, & fedemdem emanarunt sententiae, ut in facto iustificatum fuit; & post paſſam evictionem, item substitutis usque ad ultimum vite spiritum, in quibus terminis nis concors eſt Doctorum & Rotarum sententia, evictionum opus non habuerit ille denunciante, ex textu in L. Herennio 3. §. Caja, l. Si dicimus 56. §. stipulante, & de eisdē Rotar coram Cavalier. dec. 311. nu. 7. & dec. 378 nu. 7. part. 11. & dec. 395 nu. 5. part. 4. tom 2. & dec. 390 nu. 6. part. 5. & cor. Bichio, dec. 313. nu. 9.

13 Altera ratio petitur ex eo, quod causa fuit in Tribunibus Venetis strenue defensâ, neque una supererat ulterior defensio, ut posse compertum fuit in Rôa post facta ceteraque valde intricatae explanationem, atque ideo ob id non requirebatur denunciatio molestiarum, ad text in l. Imperatoris, ff de act. empt. Alex. in d. conf. 3, per rot signatar sub n. 11. & 12. vol. 6. & conf. 6.7. vol. 3. Rot. d. dec. 39. n. 3. part. 3. recens. & d. act. 162. nu. 6. part. 8. & decis. 38.7. nu. 12. par. 7. & in aliis passim.

R R D RIO

Hortana Casalis super fructibus.

Ven. 3. Aprilis 1699.

ARGUMENTUM.

Agitur de eadem materia, nempè restitutionis fructuum.

S U M M A R I U M

- 1 *S*i deliberatio retractetur, fructus debentur à die mortis, non verò à die sequentia deliberationis.
 2 *A*mplia, etiamq[ue] agatur de bonis pupilli, vel minoris, aut Ecclesiæ, licet contrarium servetur, si per traharetur de alienatione voluntaria.
 3 *A*mplia s[ic] in casu quo deliberatio sit excessiva, vel reditum injuncti[us], ubi tamen deliberatarius non sit ipsiusmet creditor.
 4 *A*mplia 3. licet actum sit in iudicio petitor' o, nro. 7.
 4 *A*d iudicandam malam fidem scientia debet esse certa, & indubitate, nec sufficit ea, que deducitur ex argumentis.
 5 *E*x communione cohabitatione, & sanguinis conjugione arguit tantum valer scientia in illis actibus, qui domi sunt, quia iure sanguinis concernunt, secus in illis que respirationem contradicuntur.
 6 *F*ruitus debentur à die deliberationis, si ista fuerit causa.
 8 *P*erito de consensu partium electio est blamum.
 9 *Q*uoties refutatur alius deliberationis, refutandi sunt fructus pretii, seu qui soluti fuerunt creditoribus venditoris vel deliberatariori.
 10 *C*ollecta, & onera publica detrahi debent, ubi si fructuum restituatur.
 11 *F*ruitus meliorantur utrum quando non debeantur,

219. ab Eccles. obser. foren. 16. numer. 7. Rot. decr. 3. 52.
 234. ab Eccles. obser. foren. 16. numer. 7. Rot. decr. 3. 52.
 num. 2. & seqq. part. 1. divers. & in Romana immixtione
 27. Junii 1659. §. Attamen, coram R. P. D. la Tremoile; etenim hujusmodi privilegii minoribus, ac Ecclesiæ impartiunt, locum dumtaxat obtinet quoties agitur de alienatione voluntaria ab Ecclesiæ, ac minoribus facta abque interventu solemnitatum, cum tunc, ex qua multiter fit bonorum distractio, eadem non nisi cum mala fide acquiruntur ab empte, qui tenetur scire minorum, ac Ecclesiæ bona alienari non possit abesse solemnitatibus, & in his terminis intelligendi textus adducti, & auctoritas allegat. sed non suffragatur in cau, quo, ut hic, petitur restitutio fructuum contra eum, qui iusto fulfultus titulo solemnis deliberationis judicialiter explecte bonorum dominium adeptus fuit; et enim cum de mala fide redargui non possit, subire proinde non cogitur condemnationem ad restituitionem fructuum perceptorum, nisi à die moti iudicii, ut de Ecclesia agente ad fructuum recuperationem in iudicio reintegrations habetur ex decr. 2. 7. & per totum coram Verallo, & in Caiilen. Prioratus 2. 8. Novembris 1672. §. Quamvis, coram bono memori Emertix, & 29. Januarii 1681. §. Quidquid secut, coram bono mem. Ursino, & de minore ex decisionibus in dicta Perusina reintegrations, coram R. P. D. meo Caprara, ut pater principi ex secunda edita 27. Junii 1697. §. Nec

providam junctio principio. Atque etiam in casu distractio-
nis voluntariae à minore factæ stante bona fide emporis,
dispositionem dd. legum non procedere, notat Guttier.
de tutel. part. 2. cap. 5. num. 10. cum seqq.

Misericordia obtulit valutis altera, quod nemp̄ cum deliberatio facta fuenterit pro credito fecū 600. quando re vera illic alcedebat solū ad fecit. s. exinde arguenda sit in deliberatoriorum malā fide, operans restituitionem fructuum usque ab initio, ex traditis per ab Eccles. obser. per 164. num. 10. cum seq., cum ibi concordantibus. Quoniam objectum tunc in tantum meretur animadversionem, quando nemp̄ efficiens in caſu, quo deliberatio facta fuenterit eodemmodo creditori, qui utpote consciente de infibulientia crediti, pro quo egit, meritor notari posset de mala fide; at fecū ubi ut in praesenti deliberatio facta fuit favore tertii penitus ignari infibulientis crediti, à quo properet absterguntur quævis mala fidei macula, cō quā credere debuit, ac potuit, mandatum fuisse ritē, ac recte à iudice relaxatum, ut tempore eff. praefundem, Rot. coram Dunozett. Jun. decif. 187. num. 2. coram Priol. decif. 219. num. 2. & 3. & decif. 414. num. 1. Quinimò in terminis fortioriorum deliberationis fecutae pro credito nullo, ac insubstanti, quod adhuc deliberatarius condemnari debet solū ad fructus perceptos à dīa mota litis, dixit Rot. coram Buratt. decif. 184. & decif. 227. juntura decif. 9.1. ubi factum ejudem controverſie refertur. Non obstante replicatione, quod mala fides reprehendi posst ex arta sanguinis coniunctione intercedente inter creditorem, & deliberatarium insimil cohabitantes, ex quibus scientia infibulientis crediti prasumi debeat, quia tria sunt regula, quod ad inducendam malam fidem scientia ad hoc, ut præjudicet, debet esse certa, & indubitate, nec sufficiens, qua deducitur ex argumentis, ac præsumptiōnibus, Rot. in Bononiis. fideicommissi 9. Decembri 1697. S. Ignorantia, coram Rever. D. meo Decano, & in Romana Vinear. 23. Junii 1698. S. Verum, coram R. P. D. meo Priolo. Quodque ex communī cohabitatione, ac fanguis coniunctione argui dumtaxat valem scientia in illis si debeat, non à die mota litis, sed à die occupationis, ea ratione, quia per judicis declarationem titulus reducitur ad non titulum, *juxta decif. 487. num. 5. & 8. coram Cerro, & coram Arguell. decif. 113. num. 21.* Quoniam objectum cesar ex facto, & ex iure; ex facto in quam, quia actio à Decisi intentata fuit super manutentione, ut liquet ex lectura monitori, & quod plus est fructus petitū fuerint in sequelam iudicij possessori, ut patet ex primātē decisione sub die 1. Iulij 1693. in principio; nee aliter peti potuerat, quia in fidelitate negotio principali prolati omisla fuerat condamnatione, unde incongruum videtur, quod postquam ad obtinendum fructus in sententiis non comprehensos, fratres de Decisi allegarunt illos debet in sequelam iudicij possessori, hodie nimis inconstantes configulant ad exceptionem iudicij recisori, & rursus cesar ex iure, nam quatenus etiam principaliter petita fuisse recisio deliberationis nihilominus tamē fructus restituendi esent à die tantum litis motæ propter bonam fidem refutantur, ex deliberatione judiciali facta, Baron. *de effect. minor. atat. effect. 1. num. 28. & firmavit Rot. coram Veral. decif. 27. par. 2. libi:* Et à die mota litis sit in petitorio, vel spacio simplici, & in decisōne 343. n. 7. fin. & coram Zarat. decif. 51. num. 3. iunctio principio decisionis, ubi de tribus sententiis, & decif. 418. num. 6. part. 1. 3. & in dicta Spoletoan honorum 11. Maii 1696. 5. final. partitio principio, ubi fit praesē mentio de iudicio reintegrations per tres sententiias, cor. R. P. D. meo Caprara; neque adveniant praefatae decisiones coram Cerro, ac Arguell. pro objecto allegant; nam etenim in earum caſu condemnatō usque ab initio demandata fuit, quatenus lis super nullitate deliberationis usque à principio fuerat intentata, ut videtur est in ibi in decisōne Cerri, *sub num. 8. & in decis. Arguell. sub num. 2.*

adib⁹, qui domi sunt, quique iura fangiani concun-
serit; scilicet ver⁹ in his, qui rescriptum contractus, in
quibus numquam eadem praefumi debet, sed ab allegante
concludenter est probatum, ut diffinguit Rot. coram san-
me. **Alexand. VIII. decr. 173. n. 59.** & **seqq.** et in Peruina
repetitionis indebito **23. Junii 1693. s. Ultorius**, coram
R.P.D. meo **Probatio**, et in Albanis laudii, seu transla-
tionis **14. Januarii 1697. s. Presumptio** enim, coram
R.P.D. meo **del Olmo**.

Uet etiam non officit tertia, que fundatur super asserta enotimistica lassione, sive stante ob doli prouisionem dicebatur, quod res deliberata, una cum fructibus usque ab initio percipiatis a lassione posse recuperari possit, ad firmate per Fontanell. *decis. 61. num. 12.* *Colta remittit. subfd. 47. num. 7. vers. non enim*, de *Luc. ad Franc.* *decis. 49. 6.* *Poth. de subf. impicit. 55.* *num. 22.* Mangil. *codem trahit. que pofit. 33. ex num. 9.* Michel de Reinifo obfer. *56. num. 9.* & dixit Rota in Romana Læfionis 27. Junii 1672. *S. In- formantes*, coram clar. mem. Cardin. ex fado enim cefare viſa est difficultas, quia cum peritus retulit fructus Calafis non excedere annua fecit. 59. ex hoc efficitur, quod procedunt cum legali taxa fecit. 5. pro quolibet centenario de tempore deliberationis currente, tradita ad Accurio in authenticis perpetua, *Cod. de Sa- crofani. Eccles.* premium ejusdem Calafis constitui debet in summa fecit. 1180. ideoque manifeſtum excludit remanere asserta lassio in deliberatione. *fecit. 33. coram 12. &* cum ibi adducit.

Ex his tamen fructibus vifum est plures faciendas esse detractiones juxta sequentem modum, & primò detra- henda sunt annua fecit. 35. pro fructibus duorum cenfum, quos deliberaturis in deliberatione in fe collacavit; nam omnis annua fecit, ut quoties contractus refolviſtur, restituendis sint fructus pretii, ſeu qui foluti fuerunt cre- ditiborum venditoris, vel deliberatarii, ad norata per de Rosa consulte. *74. num. 17. consul. 15. num. 9. & 10. G. Z. 9.* zarelli. *decis. 29. mun. 1. & in nostris terminis Rota decis. 141. num. 25. part. 9. recent. & admittitur in Lieten. Ma- fariæ 4. Junii 1688. S. Responſum fuit, coram clar. mem. Cardin. Caccia: *rusſis defalcadane sunt colleget, alia que onera publica, quae tempera defracta debent, quo- rite per fructuum restitutio, ut in terminis fructuum re- fitundorum ex cauſa ſpolii,* respondit Rot. in Senoga- galien. Salviani 12. Decembris 1676. *q. Sed primo, cor- boce Emerici.**

anterioris ratio in deliberatione facta pro scut. 11.10. & quavis idem peritus extulerit pretium dicti Cafalii usque ad scut. 2.5.2.5. attamen ex duplice ponderatione, ejus relat in hac parte certum errore, quarum prima est, quod ejusmodi valor non respondet quantitatim fructuum, quos ipsemen finavit, quotannis ascendere ad scut. 59. & altera, quod peritus dixit valutatis rerum querugulum in scut. 40. pro qualibet rubro, & sativum in scut. 70. non de fio judicio, sed ex relatione habita ab Agrimenoribus Civitatis Hortanae; & tamenus ex illis, a quibus afferit hanc relationem habuisse, testatur nrum regiis else valutan. prædia in scut. 40. pro singulis rubris compensatio terreno filato cum lobarivo, ut etiam plures cives comprobant in eorum affectuationibus datis Summ. illorum de Squaritis num. 6. additio ulterius, quod à valore relat detrahat debent scut. 9.8. 60. pro melioramentis factis à Squaritis, juxta affirmacionem factam ab eodem perito, ut in relatione sit. 5.

